

*

Číslo
39

*

*

listopad
2008

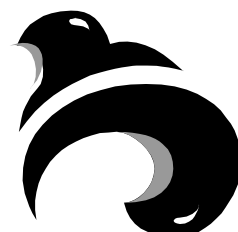
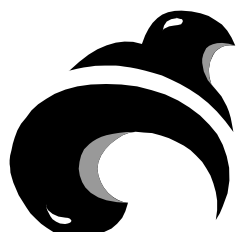
*

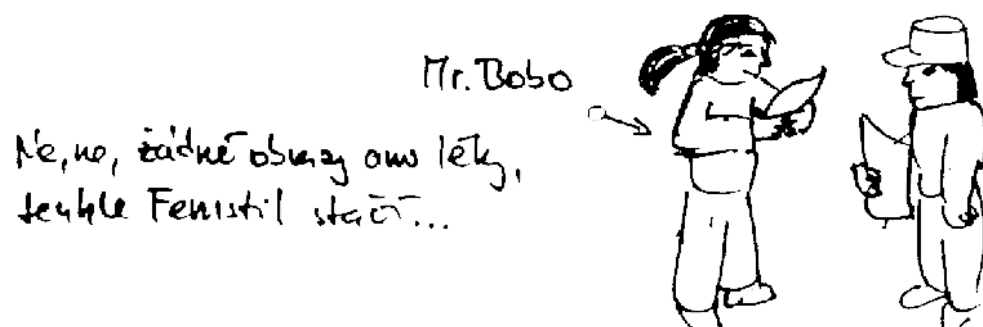
TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(dvacátý pátý podzim)

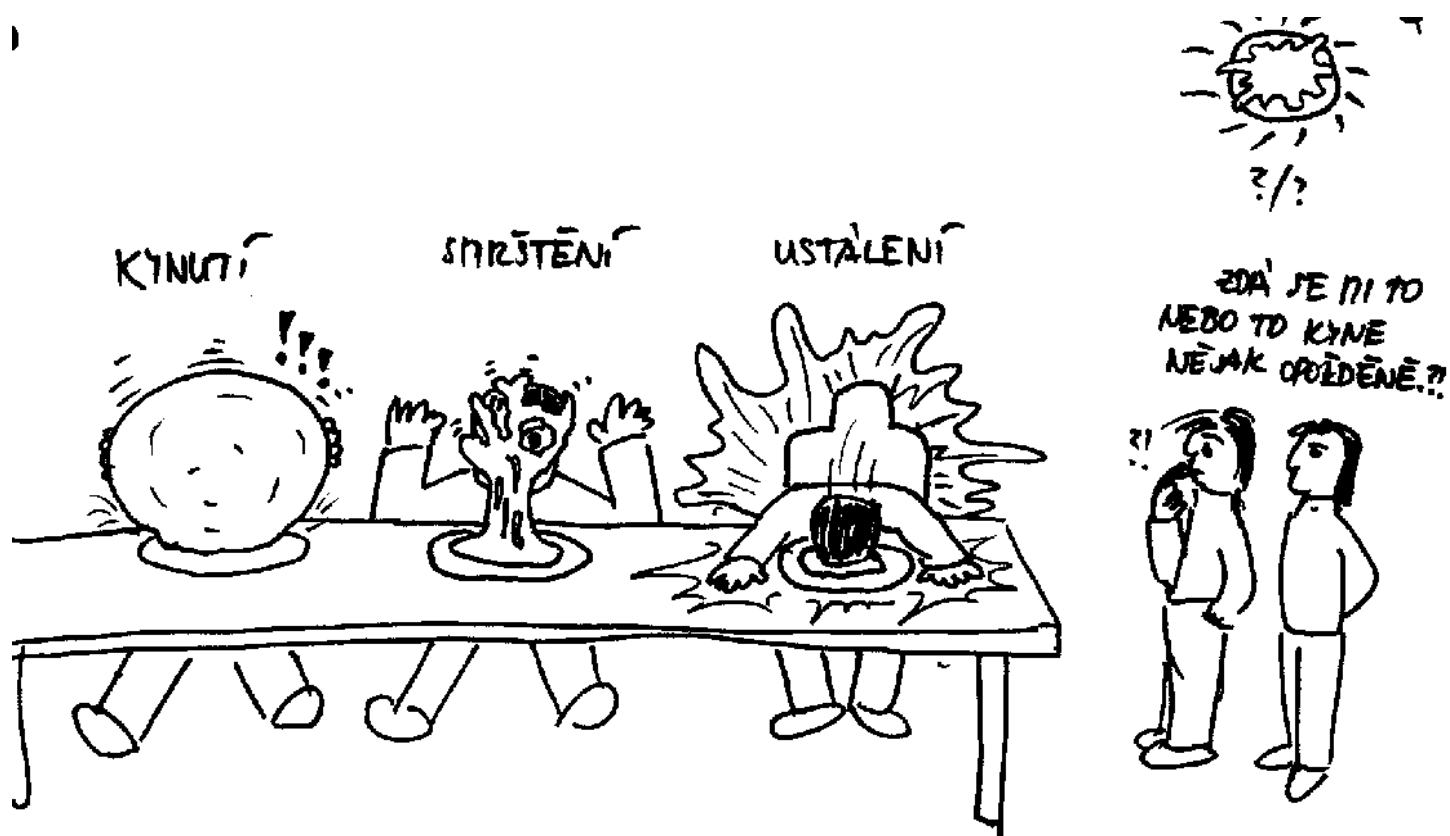

Nejstarší nalezené Tulácké foto

V posledních letech doprovázejí Hynkovy kresby táborovou nástěnkou. Pohlédněte na některé z posledního tábora – všechny najdete na webu www.tulaci.eu.

Úvodník

Žádný muž ani žena neví, co je to dokonalá láska, dokud nejsou ženatí nebo vdaní čtvrt století.

Mark Twain

Nazdárek Tuláci a další čtenáři,

stránky tohoto Semtamníku lze otevřít poprvé v neděli 9.listopadu, tedy v den kdy oddíl slaví 25 let od doby, když začal svoji činnost. Z dnešních členů oddílu stěží někdo pamatuje jak to kdysi začalo. V roce 1983 na podzim se údajně od oddílu Poutníci oddělila jedna družinka, která si dala jméno Tuláci. Tato družinka dnes slaví 25 let své činnosti. Je čtvrt století málo nebo hodně? Jde o to vzhledem k čemu to srovnáváte. Pokud si ke srovnání vybereme stáří naší nejbližší hvězdy, není to nic, pokud zvolíme lidský život je to zhruba jeho třetina, pokud použijeme k porovnání školní hodinu matematiky je to doba téměř nekonečná.

Za celých 25 let prošlo oddílem spousta lidiček. Někteří zde pobýli pár týdnů, někteří skoro 20 let, ale každý zde zanechal něco co zapříčinilo tu skutečnost, že tu jsme a fungujeme (byť v poslední době s velmi malým počtem aktivních lidiček). Bylo by krásné zde vzpomenout jména všech, kteří kdy prošli oddílem, ale sami tušíte že je to nemožné. Přesto si dovolím zmínit alespoň 4 jména (ostatní prominou). Jsou to

jména 4 vedoucích, kteří za těch 25 let vedli oddíl v dobách jeho slávy i úpadku. První osobou je Jana Pexová dnes již Klimetová, která stála u zrodu Tuláků a cca 2 roky jim udávala směr. Dalším je Petr Vinař (Pěťa Vína) a Luděk Pexa, kteří ko-

čírovali oddíl do roku 1991, kdy přebral otěže na dlouhých 17 let Michal Vitouš aby v červnu 2008 odešel do zaslouženého oddílového důchodu a dále (ale to již znáte). Ale on určitě odpočívát nepůjde neboť na to za těch 17 let zapomněl. Dost bylo povídání, rychle prohlédněte výstavu naší činnosti a pak již, příjemné čtení našeho „bulvárního“ plátku.

Beruna

Tajemná truhla

V dubnu na výpravě v Kamenici, jsme získali podivuhodný předmět – plechovou truhličku zamčenou na dva zámky.

Osud truhličky byl dlouho nejasný, ale během října se vše vyjasnilo. Vám co jste mimo oddílové dění, předkládáme vysvětlující zprávu, která dorazila během října mezi některé členy oddílu.

Creel, 1884

Ponuré nedělní odpoledne vcházím do svého příbytku a zjišťuji, že jsem měl nečekanou návštěvu

Všude ční jen nápis, víme že to máš. Mé rozhodnutí je neodkladné odjedu ještě dnes.

Kamenice, 2008

Získáváme podivnou železnou krabici, kterou nám dává neznámý člověk, že jí našel a že prý

možná bude naše. Jsme udiveni ne však natolik abychom se zabývali tím kam kdo truhlu dal a odjíždíme bez ní.

Petra, 2008

Nacházíme obálku s podivným znamením. V obálce je klíč. My jsme však machři, které nic nezajímá a tak obálka zůstává kdesi.

Léto, 2008

Začínají chodit podivné zprávy, truhla kterou jsme díky naší neschopnosti zanechali v Kamenici se hlásí. Vše graduje jednu noc kdy po náročném pochodu získáváme truhlu zpět.

Zjišťujeme že jeden klíč máme, ale druhý ne. Naše IQ nedosahuje ani na bublající bahno, počkáme třeba někde druhý klíč najdeme či nám jej někdo dá. Vydala nám jej vlajka, truhlu je možné otevřít a číst deník, který truhla obsahuje. Obsahuje i kus nějaké mapy, ale co s tím.

Nevadí někomu to strčíme domu, třeba se něco stane.

Měsíc se nic neděje, ale nás to nerozhází jsme totiž

Ano jste totiž nepoučitelní. Co takhle zkusit vlastní iniciativu a prozkoumat některé věci co obsahuje

deník či mapa? Mapy je jen kousek, možná je to půlka ale i tak se z ní dá vyčíst zajímavý údaj. Např. název osady a rok.

Existuje médium, které zná odpověď téměř na všechny otázky. Co se to takhle zeptat na to jaký je jeho názor na naše 2 věci zjištěné z mapy?

Víme že dnes není před 124 lety, mnohé věci jsou jiné, mnohé lepší, mnohé horší, mnohé se jinak jmenují. K čemu tak může sloužit mapa, že by nám chtěla ukázat nějakou cestu? A deník? Nemůže mít nějaké důležité informace? Blbost, to se přeci jen někdo nudil a psal z dlouhé chvíle.

Cha, cha vaše naivita mne dojíhá.

Zkuste více přemýšlet, pokud nevíte čím se to dělá zkuste to na krku.

Strážce

P.S. Občas bývá nutné opustit práh domova aby člověk něco zjistil. A občas to bývá dále než do nejbližšího obchodu.

Okénko do kroniky

Je to sotva 2 týdny co skončily letošní podzimní prázdniny konané tradičně v Polničce u Žďáru nad Sázavou. Před 5 lety jsme putovali Egyptem a hledali ztracenou Expedici Kemet. Klíčová událost této celoroční hry se udála právě na podzimních prázdninách roku 2003. Dále necht' promluví zápis z akce od Bláti.

Záhadná pyramida

Polnička, 24. - 29.10.2003

Pátek 24.10.2003 jsme se všichni sešli na Smíchovském nádraží v 15:10 hod. samozřejmě, že tam byli opět opozdilci, ale s tím už se počítá. Nasedli

jsem do vlaku a ujížděli směr Žďár n. Sázavou. Cesta vlakem trvala asi 3 hodinky.

Byla v celku s pohodě.

Po příjezdu do Žďáru jsme se vydali na místní autobus, který nás odvezl

Casino - získávání peněz na cestu

k přehradě vzdálené cca 3 km od Polničky. Strašná a studená byla tato cesta. Zima nevídaná a navíc jsme šli moc pomalu. Sláva už zdálky jsou vidět světla Sokola. Příchod, ubytování to všechno jsme už sfoukli. Radost dětí malých i větších se nedá vyjádřit, protože si každý uvědomuje, že nás čeká 6 báječných dnů. Každý už je ubytován a čeká na to co se bude dít. Nestačila jsme však podotknout, že Šéfíx nám každému v pátek ještě psal, abychom se vzali společenský oděv. No už nebudu prodlužovat. Po příjezdu jsme se měli převléct do společenských šatů, které polovina dětí neměla. A všichni jsme se sešli v tělocvičně. Šéf nás přivítal a dal nám pokyny co se bude dít. Taky rozdával – body (mínus body). Jeden schytal Esh a druhý Blát'a. Pak přišel Howard a rozdál nám směnky, které jsme museli vyplnit. Měli jsme asi 20 min a pak se dole utvořila nekonečná fronta lidí, které jsi šli vyměnit směnku za finance na expedici Kemet II.

Po 2 hodinové frontě se dostala řada i na posledního. Měli jsme tu směnky typu: Zametání jídelny + obývacích pokojů; Budu pomáhat v kuchyni celý týden + 3× jídlo; Doučování do 7. ročníku (lidi s IQ pod dvacku nebereme) ale také i Ochranku; Nošení ultra těžkých nákladů – export/import nebo lekce aerobiku, funku, hip hopu, pečovatelská sestra, třídění odpadků. Nejvíce však dostal Martin A. za doučování z matematiky a fyziky. Prostě sranda nevídaná. Ale protože jsme skončili kolem 12 p.m. hodiny, už jsme jenom řekli velkým dobrou noc a šli bezstarostně přemýšlet ve spánku, co vše se tu bude ještě všechno dít!

Už je to tady! Tak přišel Šéf do našeho pokoje kolem půl osmé. Budíček! Řve a cení na nás snad i vypucované běložluté zoubky. Víte, teď mě napadlo, že musel bejt v balíku za ty svoje tesáky od Zoubkové víly! Nic méně nás přinutil vstát a oblíknout se, K snídani byly buchty s kakaem. Velký zápas o ně byl, i když každý přežil. Po snídani jsme se opět měli oblíknout do společenskéjch šatů a čekat na pokyn až nás zavolají dolů do tělocvičny. Už nadešel ten čas a mi zvědavě vstoupili za 50 L do kasina v tělocvičně.

Byli tam postavené 3 stoly s plátnem na sázení na ruletu. Také tam byly 3 krupiéři a 1 obsluhovač rulety. Každý si vsadil na číslo, barvu, sudý a lichý nebo 1., 2., 3. dvanáctku. Nejlepší byl Bobek, který točil ruletou, protože bral úplatky. Stejně mu to vždycky nevyšlo a tak tam byli zákazníci, který se na něho stěžovali. Největší výhru vyhrávala asi Rusalka a předposlední hru vsadila Šmoulínka, Pájka a Blát'a na 1. dvanáctku. Bobek o tom nevěděl a oni byli zvědavý, ale nezáleželo jestli vyhrajou nebo prohrajou. Bobo hodil kuličkou a padlo číslo 12! Takže vlastně vyhráli strašnej balík.

Krupiér Monty krachl, protože to bylo velice, co velice moc peněz a ona to neměla. Poslední hra byla spíše – (minusová), protože většina lidí vsadila všechno a prohrála. Po poslední hře vyplatili všechny dluhy a dorovnaly se účty. Pak přišla velmi zábavná hra podle mě zvaná AUKCE. Hra spočívala v tom, že za peníze které jsme vyhráli jsme si mohli odkoupit svoje směnky. Nejvíce se vyšplhala směnka Pájky asi na 9.500 egyptských peněz. Strašně jí to našťvalo, ale nakonec se to proměnilo s Blátinou, která měla úplně stejný. Nejvíce utrácely právě Šmoula, Pájka a Blát'a který si kupovali samí užitečný směnky. Po aukci byl oběd „Číňan s bílými bobulkami!“ Tentokrát byla čína ale z vepřového masa a né z pytlíku. Všichni mlsně mlaskali a chrochtali blahem.

Po obědě byl 1,5 hodinový polední klid a zasloužený oddych. Pak jsme se rozhodli jít na Egyptský trh. Bylo tam strašně moc zajímavých věcí a

různých hader. Nejlegračnejší byla dívka Achnapu, která hrála na píšťalu a vedle ní se hemžil nahoru a dolů had (kobra egyptská)! Nejrozmanitější stánek byl se suvenýrem. Měli tam přívěsky, náhrdelníky a velice zajímavou a zvláštní masku. Na trh se přišli podívat i William a Howard. William si koupil u stánku s věcmi nové praktické kalhoty a Howard si koupil právě již zmiňovanou masku za 4000 eg. peněz. Bylo to zvláštní protože je ta maska strašně přitahovala. Bylo to podivné, ale co jsme jim na to měli říct? Trh se musel ukončit kvůli lekci aerobiku, který se tam vetřel. Po tomto trhu jsme se po 2 skupinkách vydali na cestu, která nám měla pomoci při hledání pyramidy. Došli jsme na místo zvané „Les Marymenů“ a tam jsme začali sbírat 50-ti lístečkovou zprávu, která měla dát dohromady co máme dál dělat. Trvalo nám to asi 2 hodiny než jsme všechny sesbírali. Správně jsme si mezi skupinkami neměli radit, ale znáte to! Pak jsme se všichni společně vrátili do baráku. Tam jsme skoro všichni blbli a házeli na koše. Potom, aby nebyla nuda, vzal Beruna pytel a vysypal obsah na děti. Naštěstí to byly pouze pěnové míčky. Někteří si hráli a jiní luštili, protože v tu dobu se na nástěnku pověsil klíč k vyluštění zprávy. Nejhorší na této velké podzimní výpravě bylo, že strašně moc dětí onemocnělo a mělo vysoké horečky. Jeden z týmů přišel o 4 členy skupinky. Nic ale na tom nemění, že jsme v sobotu večer měli polívku ABC a chleba. Já vlastně ještě nenapsala jak se jmenovali jednotlivý týmy! Napravím to teď: Škorpioni – šéf byl Hynek; Scaravelové – vedoucí Píšťala; Mumie – hlava rodiny Bláťa a Rámové – kápo Borča. Ještě jsem zapomněla na to, že ta zpráva obsahovala popis noční cesty na místo k pyramidě.

Po večeri byla asi 1 hodinová pauza. Po této kite-kat pauze se šlo po skupinkách na ono určené místo, Dále od dřevěné salaše nás vedli alobalové fáborky. Naše skupinka (nebudu jmenovat) šla jako poslední a samozřejmě nevěděla „heslo“, které se tam mělo zavolat. Naštěstí nablízku byl Michal a poradil nám ať zavoláme všechny skupiny. Ty nám pak poradily a všichni společně jsme do černého, temného lesa zakři-

čeli „KEMET RE FARAO!“. Najednou se naproti mně a ostatních objevil strom osvětlený neonovými světly. Mára se odvážil přiblížit a překotkal nám co stálo na zprávě mezi těmito světly. Neznám ty slova doslova, ale podstata byla v tom že se ještě dnes v noci vydáme k vchodu pyramidy. Úspěšně jsme se vrátili do baráku. E.T. a Monča však řekli, že kdo není ospalej ať se dostaví do tělocvičny. Tam nám vysvětlili ty neonový věci a s radostí oznámili, že bude egyptská diskotéka. Spousta lidí to rozveselilo. Takto jsme trsali až do 24 hodin a pak šli spát. Jen co jsme zavřela oči rozsvítilo se světlo a velký strašně hlučely. Co se děje? Zase nějaká lumpárna! Stály tam křičeli ať se vzbudíme a drželi cosi oranžového v rukách. Vypadalo to jako stan, ale co tady kruci chtěj dělat se stanem?!? Rozespálá jsem se vykotila z postele a šla se mlčky obléct. Jenže oni mě těsně před mým „bordel“ místem zastavili a řekli ať projdu tímhle tunelem a ukázali na ten stan. Mlčky jsem se zaksichtila a prolezla tou oranžovou d'ourou. Když jsem vylezla, tak mi David s úsměvem oznámil, že můžu jít spát. Nezapomenutelná noc.

Spokojený účastník Ád'a

Neděle ráno, spíše dopoledne, protože vás vzbudili kolem 9:30 hod. Jen pro srovnání jsem sem nalepila rozvrh dne, aneb jak by to mělo vypadat, K snídani byla rybičková pomazánka a čaj. Po vydatné snídani jsme se dozvěděli, že jsme do pyramidy vešli špatným vchodem a tak jsme se vrátili do dávné minulosti. Ovšem, že první

věc kterou jsme zjistili je to, že jsme v písečné bouři. William nás zavedl opět do lesa Marymenů, kde jsme měli 20 minut na sbírání obrázků. Bylo jich tam asi 50 ale naše skupinka měla asi 44 lístečků. Pak jsme se vydali dál na cestu po červených fáborkách a plnili úkoly u kterých byl napsán obrázek. Když jsme tento obrázek měli tak jsme tento úkol vyplnily a když ne tak NE. Na konci této cesty byl provázek. Tam každému našel poklad a mohl jít dál. Spíše jsme na sebe všichni čekaly. Později jsme dorazili k jakýmsi postavám. Až z příběhu vyplulo, že šlo o legendu o zabití Usíra Sutechem. Nejdříve nás donutil ať jdeme ke stromu označenému fáborkem a pak když prej nikdo nesouhlasil s vejškou postavil tam Usíra čelem ke stromu. I když jsme ho varovali neposlechl a věřil svému bratrovi. Ten vzal hůl a zapíchl ho. Pak pouští otroci ho začali zahrabávat a on nám poděkoval za pomoc a liboval si, že on bude moct usednou na trůn. Po zdrcujícím příběhu jsme se všichni museli chytit lana a jít do baráku zpět, tu úmornou a zdrcující cestu. Po příchodu do baráku jsme skoro všichni padli únavou. Někteří velký však šli dělat oběd. Ten byl asi za 1 hodinu po příchodu hotovej. Byl strašně dobrej, protože bylo sedané potrubí s vepřovou konzervou. Já osobně jsem sežrala 2 talíře, ale byla jsem absolutně

Krotitelka hadů

přecpaná. Později následoval zasloužilý polední klid. K večeru, po blbnutí v tělocvičně na trampošce se objevila čarodějka Eset. Strašně

bědovala a hudovala kvůli tomu, že jsme Sutechovi pomohli zabít Usíra. Také nám řekne, že mezi námi cítí nějakou zlou moc. Nakonec z ní vypadlo to že to jsou Ti co nás dovedli ke špatnému fchodu.

Řekla nám, že je vysvobodí pouze mast kterou musíme vyrobit z těch ingrediencí: živočišný tuk; egyptské bylinky; modré z nebe; egyptskou čočku; med. Tuto hnusnou směs jsme měli za úkol rozpatlat po jejich dlaních. Ale ještě dodala, že Ti lidi vlastní něco co museli získat až v poslední době. My zareagovali a uvědomili si, že Wilk a Howard si na trhu koupili onu prazvláštní masku. Eset nám ještě sdělila, ať jí tu masku přineseme večer na místo, kde se pokusí znovu oživit Usíra. Odešla a první zvěd hlásil, že William a Howard jsou v kuchyni a lijou sojovku do čaje! Proto jsme měli sladký špagety, slanej čaj nebo sladkou polívku. Nejdříve jsme si však poctivě vybojovali přísady do oné masti. Byl to blivajz největší! Dali jsme to tedy dohromady a někteří přilákali Williama a Howarda na jeviště. Každý měl jiný způsob jak je namastit. Drobek si plácnul s Howardem a Bláto s Píšťalou přesvědčovali Williama, že se naučili očišťování duše a napatlali W. ruce. Když jsme jim řekli, že nám škodili a že jsme v dávné minulosti, málem se

složili. Podstivě jsme jim ukradli masku a šli na večeri. Byli chlupatý chlebičky. Bylo to O.K. Asi hodinu po věci jsme se všichni společně oblékli a Er nás odvedl k Eset (jinak řečeno Isis)! Odevzdali jsme jí masku a čekali co se bude dít. Museli jsme zavřít oči a soustředit se na podobu Usíra (Osirise). Eset zaříkávala a pak jednoho po druhém posílala k prazvláštním světlům, aby do ztichlého lesa zakřičeli: „Volám vás síly!“ Z dálky se přibližovala jakási silueta postavy, ale Sutech tam přiběhl a roztrhal znovu oživeného Usíra na 14 dílů a roztrousil ho po celém Egyptě. Eset opět strašně naříkala a bědovala. Řekla nám, těm co nic neviděli nebo si toho nevšimli, že Sutech se opět zjevil a opět zabil jejího manžela. Ještě se nás s tázavým pohledem zeptala, jestli jí pomůžeme opět a snad už i naposledy oživit

jejího manžela Usíra. Ani jsme moc nepřemýšleli a odpověděli ANO! Poděkovala nám za tyto šlechetné činy a utrousila již jenom, že dále bude bědovat sama a mi ať jdeme nabrat nových sil na zejtřejší boj o život Osirise. Krásnou dobrou noc Eset!

Dobré ráno už jsem zase tady! Opět nás budil zubáček Michal. A opět jsme měli o pár minut prodlouženém budíček. K snídani přečtete si jídelníček! Po snídani jsme hráli „Hry mimo Egypt!“ Šíleli jsme v tělocvičně. Skákali na trampolce, hráli míčové hry, chodili opičí dráhu. Prostě pohodička. Až do Egypta jsme se flákali. Omyl Egypt podle mě je oběd. Opět jsme měli poledňák. Po něm jsme se vydali opět po dvou skupinkách na cestu, hledat 14 dílů Usíra. Nebyli sice lehký schánitelný, ale za 14 úkolů jsme to dali dohromady. Hra spočívala v tom, že bylo 14 otázek a my na ně museli odpovědět. Hra byla již za tmy takže větší problém bylo najít žluté fáborky. Když jsme měli zodpovězené všechny otázky, přešli jsme potok a ocitli se v zemi stínů a zla. Zpoza stromu se vykolíbal zkřivený muž, který divně dýchal. Žádal po nás naše odpovědi a ptal se co chceme. My mu vše vysvětlili a dali mu své odpovědi. Řekl, že to vyhodnotí a přinese nám kusy Usíra do našeho příbytku. Po příchodu do baráku jsme opět blbli v tělocvičně. Po večeři, velice klidné, protože v tělocvičně bylo shromáždění lidu, jsme šli na místo, kde byl Usír poprvé zabit. Měli jsme s sebou již 11 částí Usíra a o zbytek se později postaral Anup, ale to už moc předcházím ději. Po přechodu na oné osudné místo tam již stála Eset a Anup. My jsme se postavili do jedné lajny a čekali co se bude dít. Anup poprosil Borču, aby mu odevzdala naše části Usíra. On doplnil zbývající části a začal kouzlit. Velikém ohňostroj a hlavně velký příchod Usíra. Všichni Anupovi poděkovali a Anup odešel. Usír však nebyl spokojen se svým návratem na zem a snažil se přesvědčit Eset. Aby již netruchlila. Usír se zmínil o tom, že jeho bratr je podlí a nezaslouží si být na trůnu Egyptského království. Ještě se zmínil po velkém přemýšlení s Eset o svém synovi Horovi, který by mohl být následníkem trůnu. Eset se s velikým

pláčem a nářkem s Usírem již navždy rozloučila a slíbila, že dopomůže Horovi na trůn. Usír s klidným svědomím znovu šel vládnout do země stínů. Všichni jsme se rozloučili a odešli. Opět úmorná cesta do baráku. Večer však ještě neskončil a my se opět setkali s Erem, který nám přečetl hroživou zprávu, že se Sutech prohlásil za vládce Egypta. Opět se rozloučíme, ale v nitru ducha všichni doufají, že se nám podaří na trůn dosadit Hora. Ještě nám Pájka s Blátou prozradili soutěž na příští večer, kterou organizovali oni. Vysvětlili nám pravidla hry a rozdali nám hlasovací lístečky. Na těch bylo naznačené, že si každý musí vybrat 3 holky a 3 kluky! Po tomto vejkladu jsme ale už opravdu šli skoro všichni spát.

Ahoj! Ahoj! Ahoj! Tak je tu poslední den strávený v Polničce. Tak to uteklo, jak voda! Vždycky mi je strašně smutno, když si vzpomenu na poslední den! K snídani bylo pečivo s mazacím sýrem. Byla vydatná, ale krátká! Hned jsme se oblékli, po pokynech, a šli opět do lesa Marymenů.

Ted' vstávat? Máte rozum?

Cvrčku to jsou otázky, Tuláci a rozum?

Tam jsme hráli bitvy o vládce Egypta. Polovina dětí byla v moci Sutecha a druhá bojovala za Hora. 1. hra spočívala v boji s pěnovými míčky. Jednalo se o válku, ve které měl každý 10 životů. Když už mu nezbyval život, čekal na ty co ještě dohrávali hru a bojovali ze všech sil. Nejlépe si vedl za Horovce Hynek, protože byl poslední, který bojoval. Pak jsme hráli druhou hru a to s čísly na zádech. Velký si vymysleli čísla

trojmístná a přidělali je všem připínáčkama na záda. Vtip byl v tom, že ti ostatní to číslo nesměli číst a tak byl každém přilepenej na stromech a čekal na chybu toho druhého. Naštěstí ta hra trvala pouze 30 min, takže nikdo neměl čas zmrznout. Po těchto těžkých soubojích jsme šli opět do baráku na oběd.

Opět následoval poledňák. Krásný hodinový klid zavládl v tom věčně urvaném baráku. Opět jsem se dostavili do tělocvičny. Tam jsme se zase rvali a pošťuchovali a ničili si zdraví až do večere. K večeru byla krupicová kaše! Pro některý mňam, pro některý FUJ! Pak jsme měli pár minut na odpočinek.

Ještě jsem zapoměla na to, že o poledňáku se vyhlásili lidi do té soutěže. Celý poledňák se to nacvičovalo v tělocvičně, takže jsme tam zase nemohli. Přišla i nečekaná vzácná návštěva. Er nám sdělil, že nyní bude korunovace krále. S napětím jsme poslouchali jestli to bude Sutech nebo Hor. Pravda a dobro opět zvítězili a my viděli korunovaci syna Usíra Hora. Pak ještě následovala gratulace Pájce k jejím 14 narozeninám. Ještě nyní ti přejem jen to VŠE NEJ....! Pak po těchto krásných obřadech následovala DANCE SHOW. Bylo to velmi zajímavé, dívat se na lidi, kteří o tanci ve většině případech nemají ani páru. Snažili se ze sebe vymlátit to nej, nej, nej. Nejroztomilejší byla Rusalka a Lišák. Tato soutěž trvala asi 1,5 hodiny! Na konci, každý pár se ještě rozloučil a pak následovala scéna, kde každý mohl jít na jeviště a zatrsat si s námi. Následovala třískotéka. Vše bylo O.K. až do chvíle, kdy na řadu přišel ploužák „Voda čo ma drží nad vodou!“ Protože Bobek, Marek a Beruna se v jídelně spikli a přerušili již rozjetý ploužák. Vypli všechno kromě kazeťáku, který sloužil jako nástroj na přehrávání CDčka, který Bobek měl. Takže místo ploužáku tam hodili Nirvanu a byla z toho tucka. Spousta lidí se naštvala, ale nakonec se umoudřili a vypnuli to. Pak následovala asi 5-ti minutová pauza na zapojení všech přístrojů. No a pak byli už jenom asi 3 písničky a šlo se spát.

Ještě se musím přiznat, že se vlastně nešlo spát, protože v noci se ještě pro člene kmenu děl jeden čas. Kmen se snažil říct Jurovi, že je podmíněně přijatém, ale pouze pod podmínkou, že do konce školního roku připraví ke zkoušce dalšího člena, kterej má míň jak 20 úkolů z 1. velké stezky udělaný! Tak a to je opravdu konec! BO BO BO BO BO BO Dobré doufám, že nekonečné ráno, protože se mi nechce domů! Řekněte jak mám zastavit čas? Je to strašný ten poslední den, protože když si představím, že své super kámoše, ať malý nebo ty velký uvidím třeba až za 14 dní, tak se mi ježí vlasy a všechno to kolem. Co říct k tomuto dnu? Jen to, že byla opět snídane a věřte mi, že většina si jí dlouze vychutnávala, tedy až do doby, kdy nás velký vyhnali nahoru balit. Asi 20 minut po snídani bylo rozdělování cen a diplomů. A taky se vyhodnocovala ta soutěž Bláti a Pájky. Tohle trvalo asi 20 minut. Ještě se s námi rozloučil Er a pak jsme šli balit. No a jak už to bejvá po balení následoval úklid a po úklidu ODCHOD! Cesta byla najednou, tak krátká a my se opět rozdělili a šli domů.

Byl to opět nezapomenutelný zážitek!

Díky Blát'a

Nejúžasnější zážitek

Na letišti před akcí

Už jste někdy něco zažili, co Vás naplnilo natolik, že jste celé dny lezli lidem okolo Vás na nervy, protože jste se neustále smáli? Já ano a chtěla bych Vám o tom něco povyprávět. Byla neděle desátého srpna, týden před táborem a já si jela do Kolína skočit svůj dárek k mým dvacátým narozeninám. Dlouho jsem přemýšlela, co si přát, aby to bylo originální a abych vždy hned věděla, co že byl můj dárek ke dni, kdy se mi náct láme s cet. A už je to tady, stojím na letišti kousíček od Kolína, něco málo

před půl sedmou večer a koukám na ty blázny, co právě vyskákali z letadla a míří si to střemhlav dolů k zemi rychlostí asi 50 metrů za sekundu. Koukám nahoru do úplně vymeteného nebe a přemýšlím, jsem snad i já takový šílenec, co se do tohohle vrhne?

V tuto chvíli opravdu nevím, cítím se prapodivně. Tluče mi srdce, trošku se mi třesou kolena a cítím se opravdu na omdlení. V hlavě mi proudí miliony otázek, proč do toho jdu a přežiju vůbec?

Otevře se mi padák nebo zahynu děsnou šlupkou na zem? No dobře mi není, ale co, nějak se to snad poddá. Je půl sedmé a já se jdu přihlásit, že jsme dorazila. Jsou tu moc milí lidé. Poslali mě se převléknout

Nácvik před seskokem

do kombinézy, která mi mimochodem hodně sekne. Vypadám, jak letec nějaké stíhačky a připadám si fakt hrozně důležitě. V očích mám sice vidět strach, ale směji se na každého koho vidím. Když jsme vylezla z toho krcálku, poslali mě do projekční místnůstky na instruktážní video, kde bylo asi 6 lidiček se stejným pohledem jako mám teď já. Řeknu Vám, tak rychle mi nikdy 15 minut života neuběhlo. Venku už stojí divný týpci v kombinézách a postupně si nás rozebírají. Tak, kde Tě asi mám, říkám si v duchu a koukám kolem sebe. Budeš vysokej a silnej chlap určitě. Jak tak koukám, zaklepe mi na rameno zezadu někdo. Otočím se s očekáváním urostlého chlapa, ale místo toho tam stojí malej skrček se širokým úsměvem a kloboučkem na hlavě.

Ahoj Burák, tak Burák, to je on, můj instruktor. Je docela v pohodě, vypráví a směje se. Není to sice chlap jako hora, ale při zkoušce banánování, (to je, že když si vás oblečené do popruhů přidělá ke svým, samozřejmě zády, tak se pověsíte

plnou vahou do těchto popruhů skrčíte nohy v kolenou, dáte je mezi jeho roztažené nohy, prohnete se a vystrčíte prsa a společně s tím položíte svou hlavu na jeho rameno, samozřejmě vše se odehrává ve stoje) mě udržel. Zkouška je za náma a už čeká jen si to testnout na ostro. Míříme k letadlu a já mám už celkem fajn náladu. Burák je frajer. Mamina kolem nás lita s foťákem jak profesionální fotografa. Momentky si děláš, říkám si, třeba poslední. Tak a je to tu, nastupuji do letadla už i s kameramanem Kocourem v zádech a sedám si k okýnku. Je nás tu celkem dost, 20cet, jaká náhoda. Co to je za randál, aha, už startuju. Ted' by se měl otočit a vzlétnout. Ale ne, jde na to rovnou, roluje jako blázen a už jsme ve vzduchu. Ježiš, už nemám kam utéct, kam se schovat. Z Buráka jsem vytáhla za cestu nahoru, která trvala asi 40 minut, že je mu 50 let a je spokojený se svým zaměstnáním. Rodinu nemá, což je škoda, takovej super chlap. Koukám z okýnka jako vykuk a vidím tu nádheru. Tak malinký domečky a políčka, to je úžasný.

Západ slunce a mírný mlhavý opar těsně nad zemí tomu dodává opravdové kouzlo. Tak takhle vidí svět pláci, kéž já bych mohla být ptákem. V mém rozjímání mě přerušil Burák, že už si mě musí připnout a já si mám nandat brýle. Už se rolují dveře, které připomínají roletu v okně, nahoru. První, druhý, třetí, čtvrtý a pátý blázen,

A jsme venku

který skáče sám už jsou venku a teď tandemisti. Kocour leze na vnější stěnu letadla a točí mou reakci, na první pohled z výšky 4000 metrů vysoko. Ježkovi oči, to je parádní. Tak skládám

nohy a hlavu jak mě naučili a..... Letíme, letíme rychlostí 50m/s. To je nádhera, chce se mi křičet, né hrůzou nebo strachem, ale vzrušením. Křičím a pištím. Adrenalin mi rozproudil krev v žilách. Paráááda, nejlepší věc co jsme kdy zažila. Citím se tak volná, vidím tak daleko. A ten západ slunce, to je něco naprosto neskutečného.

Děkuji, děkuji Ti mami, že jsi mi to umožnila. Nemám strach, už ne, je to naprosto dokonalý pocit, co právě prožívám. Mávám do kamery jako divá a najednou, ale ne, už se rozbaluje padák. Visím si na padáku, Buráka za zádama a jsem naprosto uchvácená z toho zážitku. Ještě zhruba 5 minut si užívám, jen to poletování sem a tam a nějakými vývrtkami na mé přání, na padáku. Tři, dva, jedna, podržet nohy pod kolena a už jsme

zadkem na zemi. Propána, co to bylo, nevěřím tomu, skočila jsem, přežila jsem. Bylo, ne je to úžasný.

Absolutní volnost

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Kdo zajišťuje úspěch
14. - 17.11.2008	Výprava	Jizerské hory	Píšťala
12. - 14.12.2008	Vánoční výprava	Pořešín u Kaplice	Tuláci
26.12.2008	Putování za vánoční vločkou	okolí Prahy	David
29.1. - 1.2.2009	Výprava (že by lyže?)	???	
15.2.2009	Jednodenka	okolí Prahy	
13. - 15.3.2009	Výprava	???	
10. - 12.4.2009	Výprava	???	
30.4. - 3.5.2009	Čarodějnice – pouze Kmen	Keblov	
7. - 10.5.2009	Cykloakce	Lužické nebo Jizerské hory	Beruna
29. - 31.5.2009	Žůžo dobrodružo	???	Konop
19. - 21.6.2009	Výprava	Strážce ví	
3. - 7.7.2009	Letní Šumava	Husinec	Michal
15. - 29.8.2009	Letní tábor	Keblov	Tuláci

Termíny akcí nejsou stoprocentní, může docházet k menším změnám. Sledujte oddílový web (<http://oddil.tulaci.eu>), kde jsou vždy zaručeně čerstvé informace.

Děkuji za vše Burákovi a Kocourovi a běžím k mamce. Jsem šťastná, nikdy mi nebylo tak dobře jako teď. Nic mě netrápí, nic nepotřebuji. Čekám ještě 15 minutek na výrobu videa a vydávám se zpět domů. Domů, do nudného života, kde je pořádný adrenalin a hodní lidé jen vzácností, ale já, já už jsem úplně jinde, než když jsme sem jela. Už vím, co chci v budoucnosti dělat jako koníček, už vím, že tohle je pro mne pravá radost ze života.....

Bláťa

25 let

Je nám pětadvacet. Tedy ne všem. Někdo si řekne bohudík, někdo bohužel. Tak už to na světě chodí. Před 10 lety, když oddíl slavil své patnácté narozeniny, vznikl k této příležitosti Semtamník č. 16 s podtitulkem ... *jsme*. Je plný oddílové historie, stačilo by jej tedy pomocí Copy a Paste vložit do tohoto čísla, přidat ještě pár článků z dalších Semtamníků, které řeší historii oddílu a monstrózní článek o historii oddílu je na světě. To ale není mým cílem. Celá řada z Vás zná oddíl rok, dva, tři či pět let, tudíž co bylo před 20 lety Vás pochopitelně příliš nezajímá. Pokusím se o kompromis a to bude heslovité shrnutí událostí v jednotlivých letech. Starým a letitým pamětníkům oddílu se omlouvám za přílišné zjednodušení.

Jako časovou osu využiji školní roky, neboť činnost oddílu se mnohem více řídí rokem školáckým než kalendářním.

Tábor 1992 - Vašek jako smrták

listopad 1983

- od oddílu Poutníci se odpojuje družinka v čele s Janou Pexovou (Klimentovou)
- po půlročním dohadování vzniká název Tuláci

1983 - 1989

- postupně je nás skoro 40
- co 2-3 týdny vyrážíme na výpravy
- ztrácí se naše první a naprosto nejlepší kronika – údajně zmizela na krajské soutěži
- Janu střídá Petr Vinař
- počet dětí se začal snižovat až zbyli jen „Troskáči“ (odrostlé děti)

1989 - 1990

- Luděk přebírá oddíl
- na podzim 1989 přicházejí malá Tuláčata (dnes jim je tak 23-26)
- jarní tábor v Mohelnici – Divoký západ
- na schůzkách se objevuje Michal
- letní tábor Mravenečci v Kamenici
- hra na babu s policisty

1990 - 1991 - Pravěk

- na vánoční výpravě bylo málo cukroví
- jarní tábor v Lomech byl plný sněhu
- letní tábor poprvé na Tolštejně
- klání o Bumlovo Štěrchátko

1991 - 1992 - Středověk

- Luděk odchází a žezlo přebírá Michal, jediná Wendy říká že to Michal zmákně
- jarní tábor opět v Lomech opět se sněhem
- Franta stále mluví o rybaření
- druhé léto na Tolštejně – Artuš – pijeme galony bublinkových limonád
- jezdíme dvanáctsettrojkou na zmrzlinu (občas i za tmy)

1992 - 1993 - Cesta českými dějinami

- na Řípu zakopáváme listinu

- třetí jarňáky v Lomech a první chřipková epidemie – marodka propadá karbanu
- Jirka si bere Ivu a hledá jí pomocí busoly
- vychází Základní oddílová zkouška
- třetí a poslední tábor na Tolštejně – Labyrint světa a ráj srdce – Osud nám otevírá talismany a hygienik nám málem uzavírá tábor

1993 - 1994 - Mýty a legendy

- podzimní prázdniny probíhají v Říši Fantazie – vykopáváme loňskou listinu z Řípu
- Konopík jako první Tulák plní zkoušku a vstupuje do Kmene
- jarní tábor na Orlíku ovládají Indiáni
- Luděk si bere Áju a nemusí jí hledat
- první tulácká voda – tragédie Titaniku se opakuje, Nikola se snaží kormidlovat
- první tábor v Keblově (první značný zásek vztahů mezi velkými) – Vikingové

Tábor 1996 - Přípitek k prvnímu Tuláckému novorozenci

1994-1995-Martin Šporka z Lipé

- Živec u Písku je místem podzimních prázdnin – Klára zde má šílený hnědý svetr
- kdo vstoupil do Kruhu je nemocen
- soudíme Fexta (103 dní po prvním setkání)
- na jaře v Mitrově cestujeme s Mágem do Pravěku
- první a poslední vědecká expedice Clāvis
- tábor v Keblově (to se nezměnilo do roku 2008) – putujeme skrze „šílenou“ mapu plnou čtverců – Martin nachází své rodiče

1995 - 1996 - Země „F“

- hru zahajuje V.I.Lenin (Země „UF“)
- na podzim k nám vstupuje ztělesnění počítačové hry – Legenda o Kyrandii
- létáme mezi planetami, moc tomu nerozumíme, ale naše planeta je plná života
- jarní tábor poznáváme hobity, bijeme skřety a získáváme podklad draka Šmaka

1996 - 1997 - Algernon

- malá tuláčata stárnou všechna stejně – příprava her se stává obtížnější
- Hvězdář nás provází hrou opět z budoucnosti
- první podzimky v Polničce a jarňáky v Dědově – cestujeme po planetách
- rok který nebyl ničím vyjímecný
- Keblov získáváme na naší stranu

1997 - 1998 - Společnost Dr. Marvina

- hra má celoroční porodní bolesti
- poprvé v Mladočově (podzim) a poprvé na naposled na hladovém Čeřítku (jarňáky)
- v říjnu vznikají Plánata (družinka prcků, kterým je dnes 16-20) – druhý značný zásek vztahů mezi velkými
- současně probíhá Pravěk pro malé děti
- letní tábor pro malé i starší a Cesta kolem světa s cestovkou Navždy a Daleko
- končí jedna velká oddílová etapa

1998 - 1999 - Indiáni

- krmíme na přebalujeme malé děti – Indiánská výchova v praxi
- téměř umrzáme na vánoční výpravě
- první Silvestr v Keblově (zátoka zamrzá)
- Čeptaweh má sexy obleček
- po letech organizujeme pakárnu pro starší
- na táboře si Bob si bere Evu (prý jen jako)

1999 - 2000 - Mýty a legendy

- soutěžíme o nejvyššího druida

- na Sibiři nenalézáme Yettiho
- na jarňákách hrajeme Asterixe a máme po-prvé digitální foťák – šílené
- Egypt ve Lhotce je k nepřekonání
- zvednutím špalku málem krachuje pointa let-ního tábora – Blatníku !!!

2000 - 2001 - Rytíři

- stavíme co nejvyšší stavbu ze sněhu i když prakticky žádný není
- Borůvka je králem
- vaříme oběd v Drábských světničkách
- tábor je v zajetí sádrových masek, Artuše a Merlina, děti odjíždí zmalované (barvami)

2001 - 2002 - Slované

- na schůzkách nám občas vládne Zlaté údolí
- Meč Předků na podzim zamotal dětem hlavu
- zakládáme organizaci v rámci ČSOP a začínají nám na akce plynout vyšší peníze
- na jarním táboře objevujeme chaloupku na kuří nožce a papáme z korýtka od Bédi
- první 3 dny na táboře prší, bojujeme v bahně

Loupežnická skupinka

2002 - 2003 - Země za zrcadlem

- tým vedoucích se zužuje na 5 a výkonnost jde nahoru
- Tolštejn definitivně končí – mimořádné váno-ce v září
- našim žaludkům na táboře vládne Bibi
- vychází nejobsáhlejší Semtamník (č.28)

- vedoucí mají růžová trička – zešileli
- jaro – Alargova pout' – kamera = šílená kom-binace a hromada nepublikovatelných záběrů

2003 - 2004 - Expedice Kemet II.

- vedení zažívá národní obrození – vydržet
- celoroční hra ve zcela jiném stylu v podání Konopa a Monty
- na podzim slavíme dvacítku a propadáme kletbě pyramidy z čehož se vylížeme až na tá-boře – pyramida vydává své poklady
- obnovujeme cykloakce
- pomoc – v pyramidě je mumie a ožívá

2004 - 2005 - Jinozem

- první tábor pro starší a pokročilé, včetně ná-vodů jak krotit děti
- Gattaka získává přezdívku Gattaka
- na jedné akci stavíme akvária a popíjíme ba-revné lektvary a přesto přežíváme
- ztrácíme a opět nalézáme 2 cyklisty

2005 - 2006 - Rudolf II.

- členská základna stárne a mladí nepřicházejí
- na konci tábora odchází David, Monty a Ko-nop – pro mnohé šok
- nacházíme Golema a on ožívá
- druhý tábor pro starší a pokročilé, včetně ná-vodů jak krotit děti

2006 - 2007 - Světakol

- pokusy o založení oddílu malých dětí (Svišťů) krachují a tím i naše krásná klubovna kterou nikdo nechce
- celoroční hra s vyššími nároky na chápání – Hynek není žádný troškař
- obecný nezájem o oddíly se naplno projevuje
- třetí tábor pro starší a pokročilé – Oranžový express a prestižní golfový turnaj

Máme hlad

2007 - 2008 - Marco Polo

- po podzimních prázdninách Michal oznamuje konec svého 17 letého šéfování
- získáváme podivnou truhlu, ale je zamčená
- cestujeme s Marcem Polem a Rusticellem
- po letech keců totálně opravujeme táborovou základnu
- první celoroční postava se nedožila konce celoroční hry

2008 - 2009 - Divoký západ

- truhla vydává svá tajemství – zase nějaká celoroční hra pronesl otráveně Maverick
- Beruna přebírá oddíl, část dospělých se vrací k oddílu
- stav členské základny je na historickém minimu – vstaneme z mrtvých?

Setkání s Golemem

To je tedy stručně a značně zjednodušeně 25 let naší činnosti. Je to málo nebo je to moc? To musí zhodnotit každý sám.

Pro historiky mám ale dobrou zprávu na našem webu je toho mnohem a mnohem více a stále doplňujeme.

Bodování za I.čtvrtletí

Čtvrt roku plynulo jako voda a máme zde první výsledky bodování za letošní školní rok. Pořadím hodně zamíchala případná účast a snažení se na podzimních prázdninách kde šlo získat až 10 bodů (3 za účast a 7 za hry).

Pořadí	Jméno	Body
1	Opičák	31
2	Kuba K.	25
3	Lukáš A.	20
4	Amazonka	16
4	Mates	16
4	Večernice	16
7	Vojta	14
8	Terka A.	13
9	Wlk	9
9	Áďa	9
9	Čip	9

Další pořadí až do dvacátého čtvrtého místa najdete na oddílovém webu v sekci oddíl a podsekci bodování (ale to vy všichni určitě víte).

A váš jazyk?

„A vaše jméno?“ „Nejmenuji se; jsem nikdo. Jsem hůř než nikdo, jsem krysař.“ (citace Viktor Dyk: Krysař). Těžko říct, jestli by dnes někdo takhle vyjadřoval vlastní životní neúspěch. Když člověk čte starší texty, častokrát se pozastaví nad elegantností slovních vyjádření. Nevím, čím to je. Pravda, většinou se nám zachovávají jen perly, ale přesto mi to nedá nezamyslet se nad tím, proč se dnes všechno zkracuje, zjednodušuje a schematizuje. Možná jsme znečitlivělí dobou, nebo nestíháme pečlivě vybírat slova, když víme, že budeme muset za chvíli letět někam jinam. Nebo jsme prostě jenom příliš líní. O kolik je snazší napsat „MTR“ na konci každé sms než zajít do květinářství, vybrat oblíbenou květinu své partnerky, přijít domů o chvíli dřív a udělat jí radost. Pak by nebylo potřeba trapných zkratk a oba by věděli, jak se věci mají. Tak nějak bych si představovala, že to mohlo být před rozšířením telefonu. Jak by se dnes asi vyjadřoval Vítězslav Hálek, který v každém svém dopise Dorotce vymýšlel nové neotřelé oslovení, aby ji potěšil. A co teprve Sigmund Freud, který své snoubence během čtyř let napsal dokonce na devět set dopisů! Dnes by měl artrózu palce.

Myslím, že teď vnímáme sílu slova mnohem méně než naši předci nebo i rodiče. Tím, že často nemáme spojeno slovo a přímý kontakt, ztrácí výpověď na síle. Je obrovský rozdíl číst „MT:-*“, rukou psané „Miluji Tě.“ a slyšet to. Vlastně nám ten, kdo to sděluje, svým výběrem dává najevo, kolik námahy je ochoten vyvinout. Stejně tak, ale i volbou slov nám o sobě mnoho

poví.

Často je to póza. Mluví, který se vyjadřuje příliš spisovně, bude bud' hodně nervózní anebo chce navodit dojem

konzervativního člověka, alespoň takovou zkušenost mám já. Klepající se sotva vystudovaný učitel před třídou, která je sotva o pár let mladší, bez respektu a ohledů, je ideální příklad. Čím jiným na sebe může upozornit víc, než až nepřirozenou spisovností?

Naopak sprostými slovy na sebe chce upoutat pozornost nebo si dodat odvalu. Sprostáci se staví do role chlapáků a siláků a žádají svým projevem o uznání jakési vlastní přesily. Jsou to drsníci, kteří se sice často rozklepou jako osiky, když jde do tuhého, ale normálně jsou „řece u pohoděéé, vole...“

Už jste někdy zkusili pozorovat, jak mluví lidi ve vašem okolí? Co a jak říkají. Čemu přikládají velký význam a co říkají už jen tak z povinnosti. Utrousí „brýtro,“ protože se to říká, nebo „kuju“ abyste se neurazili. Nebo to může vypadat: „Děkuju, moc jsi mi pomohla.“ Cítíte taky ten rozdíl? Vlastně je dost složité vyjádřit přesně to, co chceme. Aby si to ten druhý nepřebíral jinak a pochopil to přesně, jak si přejeme. Pro většinu zásadních sdělení proto volíme říkat si to z očí do očí. Pokud ovšem nejsme srabi. To je další věc. Je samozřejmě jednodušší napsat „Už tě nechci nikdy vidět“ a odhlásit se z ICQ, než se sejít a rozumně vysvětlit, proč se cítíme ublížení.

Veškerá zprostředkovaná komunikace je trochu pokroucená. Nikdy si nemůžete být jisti, že to na druhé straně bude čtené stejně, jako to tady bylo napsané. Neodmítám to úplně. Má to i své výhody. Povídat si s kamarádem z Austrálie, kterého jsem nikdy neviděla, ale vím o něm, co měl k obědu i jak se jmenuje jeho máma, je nesporně zajímavé. Jen prostě myslím, že pak vidíme význam některých slov jinak. Jak můžu věřit člověku, který mi každý den napíše „Dnes je můj nejšťastnější den“, když to tak bylo včera i předevčírem.

Všechno je moc super, výjimečné, nádherné, nejvíc nejlepší, úžo... Ale obyčejný hezký den je přece taky fajn, ne?

Píšťalka

Táborové písně

Na letošním letním táboře se urodily 2 nové písně. Pravda jedna má jen nový text ale druhá je originál. Autorem písní je Hynek Uhlíř.

Krámký (Žužu pásky)

na melodii stánků
(D, G, D, Edim, D, A, D)

U krámký pro sladkou krásu
Berka si přichystá kasu
pro děti, co bez cukru nemůžou žít.

Lentilek pár a kus čokolády,
všechno pro ty, co sladký maj rádi.
Tohle a to a přitom nemůžeš všechno
chtít.

[:
Jen zahlídli med a žužu pásky,
tak málo je peněz na pamlsky,
bez nich jen zírá a netuší čím zaplatit
má
:]

U krámký na sladkou krásu
postávaj a mlsaj tu masu
sladkostí, kterou jsme jim nestihli
vzít.

Tak vypadá to, že zítra k ránu
vytáhnem na kvantum stanů
s kyblíkem na všechno to, co po kufrech
maj.

[:
Jen zahlídli med a žužu pásky,
tak málo je pastí na ocásky
myší, jež slyší, že výskyt sladkostí je
vyšší.
:]

Bílá plachta

normálně

D
V mé bílé plachtě je díra,
A
kudy mi do stanu prší.
Sovy skrz ní na mne zíraj,

D

zdá se, že je to fakt těší.

D

Před dveřmi pro změnu bláto

G

a strouha, která ho živí

D

a chvílemi vypadá to,

A D

že ven nedojdu živý.

-- "vabrnkem" (dušení strun :))
(stejně akordy)

Ze stanu když pak se dostanu,
potichu za sebou dvířkama vrznu.
ocitnu se potom v pocitu,
že asi-asi tu patrně zmrznu.

pad' na mne hlad a k tomu noční chlad
z večera včerejška, byť už je světlo,
znaveně plížím se k jídelně,
ze které vychází zářivé teplo.

Kvapem na nástup, s vlajkou na horu šup,
služba se s obědem tradičně potí,
v rámci programu pro matroš do stanu
uniknout náporu zvědavých dětí.

Hra pro děti má svoje oběti
a sem tam se ti někdo zraní.
Pakliže si někdo ublížil
máme Fenystil k namazání.

K večeru se potácím v šeru
a čekám na týmy na bojovce,
kously se při cestě po lese,
tak volám o pomoc v morseovce.

zdárně pak jdu večer tiše spát
a nechávám si zdát o velké kráse,
že ten den vlastně
nebyl sen
a že to vše mě
čeká zítra zase.

Kinookénko

A je tu další kino-
okénko filmů co se
chystají do kin.

Premiéry

13. listopadu – **Madagascar 2** –USA; ani-
movaný, akční, rodinný

20. listopadu - **Vy nám taky, šéfe!** - Čes-
ko; komedie

4. prosince – **Kdopak by se vlka bál?** -
Česko, rodinný, dětský horror

11. prosince – **Sobík Niko 2** – Finsko,
Dánsko, animovaný, dobrodružný

18. prosince – **Lovecká sezóna 2** – USA,
animovaný, komedie

18. prosince - **Sněženky a machři po 25
letech** – Česko, komedie, drama

15. ledna – **Cesta na Měsíc 3D** – Belgie,
animovaný, rodinný

29. ledna – **Peklo s princeznou** – Česko, po-
hádka

již tradicí neozval se nikdo, tudíž 5 bodů zůstává
neuděleno.

Máme zde ovšem další úkol za 5 bodů a tím je
poznat kde je focena níže uvedená fotografie.
Není to úplně triviální, ale kdo se účastní
tuláckých akcí neměl by mít takový problém.

Výsledky svého snažení pošlete mailem na
semtam@tulaci.eu nebo poštou a to do 15. ledna
2009.

Nyní běží v kinech

- Kozí příběh – Pověsti staré Prahy
- Mamma Mia!
- Max Payne – do 12 nevhodné
- Zakázané království – do 12 nevhodné
- Quantum of Solace – James Bond
- Temný rytíř – akční/fantasy (od 12 let)
- Máj - filmová báseň (od 12 let)
- VALL-I - animovaný/rodinný

Konop

Hádanky, úkoly

V minulém semtamníku jste mohli získat
krásných 5 bodů do celoročního bodování za
trochu snažení s knížkou Ferdy Mravence. Jak je

Letem světem

- Letní tábor jsme přežili ve zdraví, chán
Kublaj nás nakonec propustil ze služeb.
- V září jsme během 2-3 týdnů radikálně
změnili vzhled táborové základny v Keblově
– zkrátka proběhla menší rekonstrukce.
- Potýkáme se s minimálním počtem aktivních
členů v naší historii. Ale my se nedáme.
- Oddílová rada v září se slzou v oku zrušila
na příští rok jarní tábor. Po zkušenostech s
posledním ročníkem, kdy se horko těžko po-
dařilo sehnat 8 účastníků (asi ze 200 oslo-
vených) je nutné přistoupit k radikálnějšímu
řešení. Nic netrvá věčně. Pokud máte přesto
zájem jet na jarní tábor, můžete zkusit na-
bídku Domu UM, kde máme klubovnu –
www.dumum.cz. Nabízejí celkem 4 jarní tá-
bory na horách. Neznamená to že tulácký

jarní tábor je navždy minulostí, pokud se najde v budoucnu dostatečný počet zájemců není problém.

- První výprava letošního školního roku proběhla začátkem října a navštívili jsme Svatojánské proudy – bylo krásně.
- O podzimních prázdninách jsme zavítali opět do Polničky (letos naposledy na příští rok chystáme jinou základnu). Počasí vyšlo, v bazénu se nikdo neutopil.
- Na jedné z listopadových schůzek jste měli šanci zhlédnout hvězdnou oblohu na dataprojektoru. Kdo nebyl zajisté prohloupil, ale není všem dnům konec. Přijďte příště a určitě bude něco zajímavého.
- Od letošního tábora s námi po dlouhé pauze vyrazí na akce Pytlák. Za cca 10 let kdy byla mimo oddílové dění stihla přivést na svět dvě d'áblice, které se mají čile k světu.

Nejmladší účastnice letošních podzimek

- Stále je minimum vašich příspěvků do našeho bulvárního plátku (Semtamníku). Oddílový časopis je hlavně pro členy a tudíž by jej hlavně členové měli tvořit. Seberte odvahu, proberte šuplíky do kterých léta píšete literární skvosty a zašlete na mail semtam@tulaci.eu.
- Naše oddílové webové stránky změnili adresu na <http://oddil.tulaci.eu> a zároveň s tímto jsme převedli všechny články ze starého webu (ten byl odstřižen před rokem). Na webu najdete tedy např. kompletní kroniku oddílu která je k dispozici, popisy celo-

ročních her, základní oddílovou zkoušku, všechny semtamníky a mnohé další. Do budoucna (přes dlouhé zimní večery) přibudou ještě fotky ke každé akci v kronice.

- Letošní vánoční výprava bude na zcela neznámém místě v Pořešíně u Kaplice. Objekt kam zamíříme má omezenou kapacitu na 25-30 lidíček. Při větším zájmu počítejte s tím, že přednost dostanou aktivnější členové oddílu.
- Tento semtamník je posledním v tomto kalendářním roce, další vyjde až v roce 2009. Užijte si tedy krásně vánoce a Nový rok.

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je v neděli 1.2.2009, kam poslat příspěvky určitě víte.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.39

dvacátý pátý podzim

Vydán jako 52. publikace, oddílového nakladatelství **NA-KOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, listopad2008, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Bláťa – Okénko do kroniky, Nejúžasnější zážitek

Konop – Kinookénko

Píšťalka – A co váš jazyk?

Hynek – Táborové písně a kresby

Beruna – nepodepsaný text, sazba a tisk

V článku 25 let byla použita slova psaná kdysi Jezulí, Lud'kem, Wendy, Michalem a dalších nezjistitelných autorů.

Tisk v počtu 40ks na recyklovaném papíře

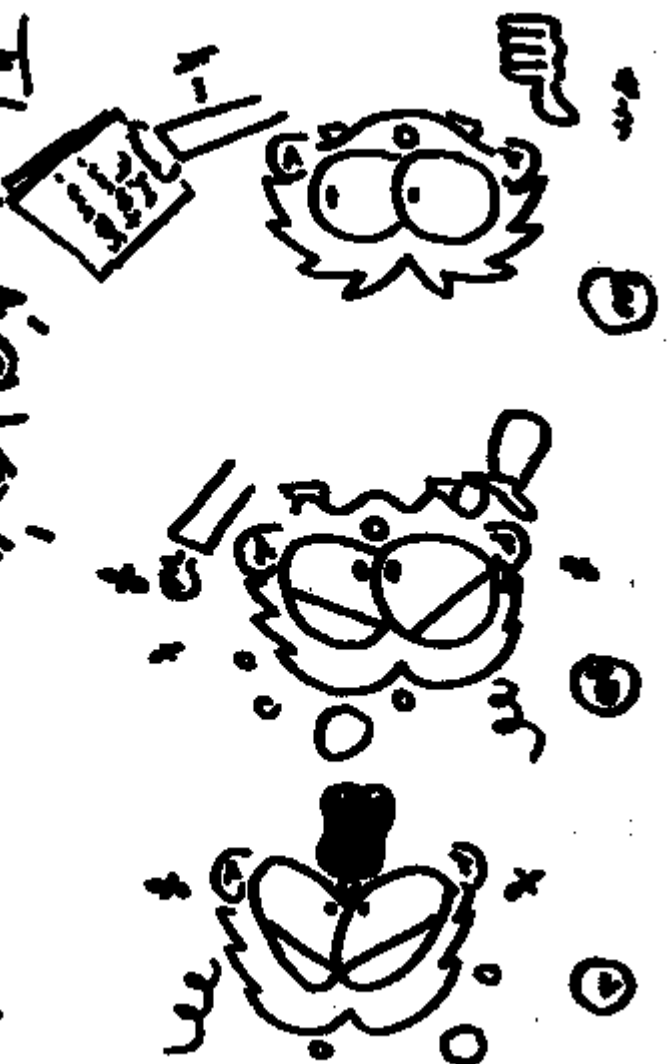
Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Honza Koukl, tel.: 608703510, zo@tulaci.eu

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz či www.msmt.cz.

Nudis se? Pořid si

TELÁČKÝ SEHTAHNÍK
(učivný i na kubekví hmyzu)